

תת"ע 9812/04/18 - מדינת ישראל נגד דוד חזן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9812-04-18 מדינת ישראל נ' חזן
תיק חיצוני: 90509154820

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דוד חזן
החלטה	

הנאשם עתר לביטול פסק דין שניתן נגדו בהעדר התייצבות, כמפורט בהחלטתי מיום 29.7 והמאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים **החלטתי לדחות את הבקשה.**

הזימון הומצא לכתובתו המלאה של הנאשם, והוחזר בידי הדואר בצירוף הערה "לא נדרש". המדובר במסירה כדין על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 המקימה "חזקת מסירה".

הנאשם לא הוכיח, אף לא טען, כי הזימון נשלח לכתובת שאינה נכונה, או לא נמסר לידי מסביבה אחרת שאינה תלויה בו. לא לחינם קובעת תקנה 44א כי רשאי היה המבקש להוכיח "שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן", אולם הכחשה כללית של קבלת הזימון אין די בה.

ראו בעניין זה החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם** שם נקבע כי חזקת המסירה מקימה משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לסיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

יתרה מכך, הנאשם אינו מבהיר כיצד נודע לו על פסק הדין נגדו, אשר לכאורה הומצא לו בחודש מאי 2018. בקשה לביטול פסק דין יש להגיש בתוך 30 יום ועל פני הדברים מוגשת הבקשה דן באיחור ניכר ובלא הסבר כלשהו.

בנסיבות אלה ניתן היה לשקול ביטול פסק הדין רק לו היה מבסס הנאשם חשש ממשי לעיוות דין, אולם הוא אינו עושה כן. הטענה היחידה במקרה זה היא כי מדובר בעבירה שנאכפה ע"י מערכת א'3 אשר "יצאה מכלל שימוש".

גם בעניין טענה זו פסק לאחרונה בית המשפט העליון בע"פ 2983/19 **סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל** כי אינה יכולה להצדיק כשלעצמה ביטול פסק דין שכן "פסק הדין בענין בדראן לא פסל את מצלמות א-3", וכל שנקבע בשלב זה הוא

כי המדינה כשלה מלהוכיח אמינותה של מערכת זו.

אשר על כן, מסקנתי היא כי הנאשם לא ביסס טענתו בדבר אי קבלת הזימון לדיון, הגיש בקשתו באיחור ניכר ואף לא העלה חשש ממשי לעיוות דין כתוצאה משפיטתו בהיעדר התייצבות, ובמיוחד כאשר העונש שנגזר עליו הוא של קנס על פי ברירת המשפט ותו לא.

הבקשה נדחית ופסק הדין מיום 7.5.2018 נשאר על כנו.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ט, 23 אוגוסט 2019.